

Ś L Ą S K A
O K R Ę G O W A
I Z B A
I N Ż Y N I E R Ó W
B U D O W N I C T W A

Katowice, dnia 21 maja 2014 r.

ŚIOIB/SD/Z/03/02/(170/3232)/14/14

Decyzja Nr 13/2014

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2013 r., poz. 267) w związku z brzmieniem art. 95 pkt 4 w związku z art. 22 pkt 3 oraz art. 96 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r., poz. 1409) po rozpatrzeniu w dniu 8 maja 2014 r. sprawy z zakresu odpowiedzialności zawodowej w budownictwie zamieszkałej przy ulicy w [], członka Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa o numerze ewidencyjnym SLK/BO/ posiadającej uprawnienia budowlane o numerze ewidencyjnym wydane przez Wojewodę Częstochowskiego w specjalności konstrukcyjno-budowlanej

obwinionej

o niedbałe pełnienie funkcji kierownika budowy na budowie budynku mieszkalnego jednorodzinnego zlokalizowanego w przy ulicy [] Mykanów, poprzez dopuszczenie do następujących nieprawidłowości:

- istotne odstępstwa od projektu budowlanego, zastosowanie innych rozwiązań konstrukcyjnych w stosunku do projektu budowlanego.
- błędy wykonawcze
- nieprawidłowy nadzór nad robotami budowlanymi

co skutkuje brakiem możliwości właściwej eksploatacji i użytkowania budynku, a co za tym idzie naraża właścicieli na dodatkowe koszty usunięcia powstałych wad i nieprawidłowości;

tj. o czyn wypełniający dyspozycję przepisu: art. 95 pkt 4, w związku z art. 22 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. 2013, poz. 1409).

wszczętej na podstawie wniosku o ukaranie Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa z dnia 14 lutego 2014 r.

40-026 KATOWICE ul. Podgórna 4 tel./fax 32 2554552, 32 6080722 e-mail: biuro@slk.pilb.org.pl www.slk.pilb.org.pl

Sąd Dyscyplinarny Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa:

uznaje

iż **Pani** popełniła czyn polegający na niedbałym pełnieniu funkcji kierownika budowy na budowie: budynku mieszkalnego jednorodzinnego zlokalizowanego w przy ulicy [] tj. o czyn wypełniający dyspozycję przepisu: art. 95 pkt 4, w związku z art. 22 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r., poz. 1409) poprzez dokonanie istotnych odstępstw od projektu budowlanego i zastosowanie innych rozwiązań konstrukcyjnych w stosunku do projektu budowlanego, a także poprzez nieprawidłowy nadzór nad robotami i błędy wykonawcze naraziła Inwestorów na wydłużenie procesu budowy i dodatkowe koszty związane z usunięciem powstałych wad,

i za popełnienie tego czynu na podstawie art. 96 ust.1 pkt 1. ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r., poz. 1409)

orzeka karę

upomnienia.

Przewodniczący składu orzekającego

Marek Młynarski

członek składu orzekającego

Andrzej Wybraniec

członek składu orzekającego

Mirosław Dmytryszyn

DECYZJA OSTATECZNA

Katowice, dnia 14.06.2014

Podpis [signature]

Uzasadnienie

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa ustalił co następuje.

Obwiniona technik architekt posiada uprawnienia budowlane nr ewid. wydane przez Urząd Wojewódzki w Częstochowie w dniu 1994 r. upoważniające do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych kierownika budowy i robót w specjalności konstrukcyjno-budowlanej (k. 113). Obwiniona jest także czynnym członkiem Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa o numerze ewidencyjnym SLK/BO/ (k. 114, 219)

Podstawą do podjęcia czynności przez Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Śląskiej OIIB było pismo-skarga Inwestora z dnia sierpnia 2013 r. (k. 100), w którym zawiadamiają o nieprawidłowościach, jakich na budowie budynku jednorodzinnego zlokalizowanego w przy ulicy [.....] działka nr ewid. dopuścić się miała kierownik budowy –

W piśmie podniesiono, iż w trakcie kontynuacji realizacji inwestycji zmierzającej do zakończenia budowy kandydaci na wykonanie prac wskazali ukryte przez sprzedających wady, błędy wykonawcze i odstępstwa od projektu. Powyższe potwierdziła ekspertyza budowlana sporządzona w lipcu 2013 r. pt „Ocena stanu technicznego konstrukcji budynku mieszkalnego, jednorodzinnego w stanie surowym, otwartym” autorstwa i (k. 2-98).

Do pisma-skargi dołączono w kopii: ekspertyzę budowlaną autorstwa (k. 2-98) oraz wypis z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (k. 99). Dokumenty te OSD przyjął jako wiarygodne.

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej ŚOIIB wszczął postępowanie w przedmiotowej sprawie.

Rzecznik wystosował w dniu 15 października 2013 r. pismo do Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w z prośbą o informacje. W dniu 21 października 2013 r. wpłynęło do Rzecznika pismo PINB w znak (k. 119). Z korespondencji wynika, iż tutaj Inspektorat powziął wiadomość o istnieniu wad ukrytych z pisma Inwestorów z dnia 18 sierpnia 2013 r.

Do przedmiotowego pisma PINB dołączył w kopii: odpowiedź na pismo Inwestorów z dnia 26 września 2013 r. (k.118), zgłoszenie rozpoczęcia budowy z dnia 20 września 2010 r. (k. 117), decyzję nr z dnia 25 sierpnia 2010 r. zatwierdzającą projekt budowlany i udzielającą pozwolenia na budowę (k. 115-116), zaświadczenie o przynależności do ŚOIIB (k. 114), uprawnienia budowlane nr ewid. (k.112-113), plan BIOZ (k. 111), oświadczenie o podjęciu obowiązków kierownika budowy (k.110) Dokumenty te OSD przyjął także jako wiarygodne.

W dniu 8 listopada 2013 r. do biura Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej wpłynęło pismo (k.123-124), w którym ustosunkowuje się do stawianych jej zarzutów. Stwierdziła, że „Państwo od momentu zakupu do momentu wykonania ekspertyzy dokonali szeregu zmian w budynku (...) Z uwagi na fakt, iż przez bardzo długi czas nie miałam dostępu do dziennika budowy, szereg dokonanych czynności nie zostało w nim odnotowanych.

Ostatni zapis znajdujący się w dzienniku budowy jest z dnia 20 marca 2013 r. i dotyczy pokrycia dachu dachówką ceramiczną. Podkreślenia wymaga także fakt, iż do chwili obecnej nie mam dostępu do dziennika budowy...".

W dniu 26 listopada 2013 r. do biura Rzecznika wpłynęło kolejne pismo Obwinionej (k. 200), do którego dołączono opinię techniczną autorstwa inż. (k. 186-196) oraz kopię pism Obwinionej skierowane do Inwestorów (k. 198) oraz do PINB w z dnia 5 listopada 2013 r. informujące o rezygnacji z pełnienia funkcji kierownika budowy (k. 197).

Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej w dniu 29 listopada 2013 r. przesłuchał świadka (k. 209-211) oraz stronę (k. 206-208). Świadek zeznała „... Przy kryciu budynku pan który miał dokonać krycia stwierdził, że jest wadliwa konstrukcja dachu i że jest dużo wad i nie ma wpisu o nich w dzienniku budowy (...) na poddaszu jest okno niezgodne z projektem, że schody są nierówne (...) wykusz koło balkonu jest nieocieplony (...) komin na górze nie był dokończony i ten komin wchodzi w jakąś belkę i trzeba było go przenieść. Obydwa kominy są źle zrobione są niewymiarowe, drugi jest niedokończony (...) budynek stoi tak jak stał wady powstały w trakcie budowy. Ja nic nie zrobiłam wszystko jest zrobione wbrew sztuce budowlanej. W projekcie budynku było takie zadanie nad wejściem lukarna i ona miała być zmieniona przed wykonaniem dachu, robił to pan Miał być projekt zamienny do tego. I nie było projektu zamiennego...”. Dodała, że autorzy sporządzający ekspertyzę podnieśli, że budynek nie był odpowiednio zabezpieczony na okres zimowy.

Natomiast wyjaśniła „... potem był problem ze ściankami, a potem zostały postawione ścianki według projektu pani ale powinien być projekt zamienny o którym wiedziała pani te ścianki postawił bardzo źle. Nie mogłam wygzekwować tych poprawek od pana Może mogłam wstrzymać budowę...”. Dodała, że „... ścianki działowe to trzeba by wyburzyć ja się nie popatrzyłam, że nadproża są do wymiany, niedoróbki skucie raków, ubytki trzeba uzupełnić zaprawą specjalistyczną. Ta lukarna, to jest tak, że zamiast lukarny zrobiła daszek nad wejściem...”. W dalszej części zeznań Obwiniona stwierdziła jednoznacznie, że jest odstępstwo od projektu „wiele rzeczy jest inaczej niż w projekcie”.

W dniu 8 stycznia 2014 r. Rzecznik przesłuchał świadka (k. 216-218). Świadek zeznał, że na przedmiotowej budowie pełnił funkcję projektanta bez nadzoru autorskiego, a Obwiniona pełniła nadzór do momentu wykonania więźby dachowej z pokryciem dachu. Wg jego opinii na budowie zaistniały pewne niedoróbki – brak podmurowania dwóch warstw pustaków do deskowania więźby, raki które powstały przy betonowaniu konstrukcji żelbetowych, a zarysowanie w filarze na ganku powstało w wyniku uszkodzenia mechanicznego. Ustosunkowując się do ekspertyzy zeznał „... wymienione usterki powstały po kupnie nieruchomości przez nowego właściciela, który wykonywał roboty budowlane już na własną rękę bez wiedzy i akceptacji kierownika budowy w osobie p. (...) a mianowicie: zmiana układu funkcjonalnego na parterze i poddaszu budynku poprzez przesunięcie ścianek działowych, samowolnie zamurowano otwór w pokoju dziennym i garażu, na poddaszu wyburzono słup między oknami balkonowymi, zlikwidowano lukarnę w dachu, w związku z tym rozebrano część wieńca i słupów żelbetowych wystających z wieńca...”. Świadek dodał, że poinformował Inwestora o konieczności wykonania projektu zamiennego z uwzględnieniem istotnych zmian w konstrukcji budynku i jego kubaturze.

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej ŚOIIB wnioskiem z dnia 14 lutego 2014 r. (k. 220-223) wniósł o ukaranie w trybie odpowiedzialności zawodowej, zarzucając jej niedbałe spełnianie obowiązków kierownika budowy na budowie budynku mieszkalnego jednorodzinnego zlokalizowanego w przy ulicy []

W uzasadnieniu Rzecznik podniósł, iż Obwiniona poprzez dokonanie istotnych odstępstw od projektu budowlanego i zastosowanie innych rozwiązań konstrukcyjnych w stosunku do projektu budowlanego, a także poprzez nieprawidłowy nadzór nad robotami i błędy wykonawcze naraziła Inwestorów na wydłużenie procesu budowy i dodatkowe koszty związane z usunięciem powstałych wad.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ŚOIIB rozparzył przedmiotową sprawę na rozprawie w dniu 8 maja 2014 r. Po przesłuchaniu Obwinionej oraz na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego (k. 1-252) zważył co następuje:

OSD ŚOIIB, ustosunkowując się do zarzutów Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej ŚOIIB uznaje je za w pełni zasadne.

Postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie prowadzone jest na podstawie przepisów:

1. ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo Budowlane (Dz. U. z 2013 r., poz. 1409),
2. ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2013 r., poz. 932),
3. ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267)

Art. 95 ustawy Prawo Budowlane precyzuje, iż odpowiedzialności zawodowej w budownictwie podlegają osoby wykonujące samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, z kolei art. 12 ustawy stwierdza, że za samodzielną funkcję techniczną w budownictwie uważa się działalność związaną z koniecznością fachowej oceny zjawisk technicznych lub samodzielnego rozwiązania zagadnień architektonicznych i technicznych oraz techniczno-organizacyjnych, a w szczególności działalność obejmującą m.in. kierowanie budową lub innymi robotami budowlanymi.

Art. 22 ustawy Prawo Budowlane wymienia podstawowe obowiązki kierownika budowy, do których – zgodnie z pkt. 3 należy zapewnienie geodezyjnego wytyczenia obiektu oraz zorganizowanie budowy i kierowanie budową obiektu budowlanego w sposób zgodny z projektem i pozwoleniem na budowę, przepisami, w tym techniczno-budowlanymi, oraz przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy.

Sąd wskazuje, że jak wynika z akt sprawy, a w szczególności oświadczenia kierownika budowy o podjęciu pełnienia obowiązków z września 2010 r. (k. 110) Obwiniona pełniła obowiązki kierownika budowy na budowie budynku mieszkalnego jednorodzinnego zlokalizowanego w przy ulicy [] działka nr ewid. 518/2. Obwiniona zrezygnowała z pełnienia funkcji w dniu 5 listopada 2013 r. (k. 197). Powyższa inwestycja była realizowana na podstawie wydanej przez Starostę decyzji nr z dnia 2010 r., znak zatwierdzającej projekt budowlany i udzielającej pozwolenia na budowę (k. 115-116).

W ocenie Sądu na terenie przedmiotowej budowy doszło do realizacji budowy niezgodnie z zatwierdzonym projektem i pozwoleniem na budowę.

Sąd daje wiarę ustaleniom wynikającym z ekspertyzy budowlanej sporządzonej w lipcu 2013 r. „Ocena stanu technicznego konstrukcji budynku mieszkalnego, jednorodzinnego w stanie surowym, otwartym” autorstwa (k. 2-98). W punkcie 7 powyższego opracowania dotyczącego odstępstw od projektu i błędów wykonawczych, wymieniono w szczególności: zmianę układu technologiczno-funkcjonalnego pomieszczeń pomocniczych parteru i poddasza poprzez przemieszczenie ścian działowych; zamurowanie części otworów okiennych oraz istotną zmianę wymiarów drzwi na taras, na balkon

oraz bramy garażowej oraz położenia drzwi wejściowych czego wynikiem jest zmiana w elewacji budynku.

Dokonane przez autorów ekspertyzy oględziny wykazały ponadto wadliwe wykonanie niebrojonych okrągłych słupów ganku. W projekcie słupy te zaprojektowano jako kwadratowe. Powyższe słupy połączono górą dwoma prefabrykowanymi nadprożami, związanymi taśmą tekstylną. Na tak zaadaptowanych „oczepach” rozpartych styropianem wmurowano ściany wieńczące i oparto dach ganku. W ocenie autorów ekspertyzy wyżej opisany stan zagraża stateczności konstrukcji w fazie użytkowania. Ponadto, rozwiązanie te nie jest objęte projektem, ani wpisem do dziennika budowy.

Autorzy w dalszej części wyszczególniają, iż ściany nośne posiadają nieprawidłowe spoiny – grubość do 50 mm, gdzie dopuszczalna grubość wynosi 12 mm (+5/-2 mm), a część spoin pionowych jest niewypełniona (widoczne prześwity). Ściany częściowo wykonano z uszkodzonych pustaków. Stwierdzono brak właściwego przewiązania ścian zewnętrznych z prostopadłymi do nich ścianami wewnętrznymi, a także ścian wewnętrznych nośnych oraz działowych. Ponadto w ścianach działowych murowanych z pustaków ceramicznych stwierdzono, iż fragmenty ścianek wymurowano z pustaków odwróconych o 90°, oraz że brakuje powiązań przez „strzępia” ze ściankami nośnymi. Nad częścią otworów drzwiowych, nadproża wykonano z deski. Rozwiązanie to także nie jest objęte projektem, ani wpisem do dziennika budowy.

Ekspertyza wykazała, że w wykuszu południowym projektowane otwory okienne o wysokości 180 cm, wykonano o wysokości 250 cm, zwiększając jednocześnie szerokość środkowego okna ze 100 cm na 120 cm. Wynikiem tego jest osłabienie filarków międzyokiennych. Strefa ta obciążona balkonem poddasza, stanowi zagrożenie stateczności konstrukcji. Natomiast odnosząc się do wykonania schodów autorzy zauważają, że krawędź płyty biegowej obciążona jest ścianką działową, a wysokość stopni jest zmienna: między 14-18 cm. Pozostawienie tych różnic zagraża bezpieczeństwu użytkowania schodów.

W dalszej części ekspertyza odnosząc się do kominów murowanych z cegły stwierdza ich przemieszczenie oraz wadliwość wykonania, wykazując niestaranne wiązanie cegieł i odchyłki od pionu oraz zastosowanie cegły poniżej klasy 150, zalecanej przez projektanta.

Strop nad wykuszem o nieustalonej konstrukcji żelbetowej wykazuje znaczne mostki termiczne. A natomiast w stropie Ackermana istniejące ubytki muszą być wypełnione specjalistycznymi zaprawami naprawczymi. Osie niektórych rzędów zawierają uskoki do 3 cm, co powoduje poziome załamania żeber i zmniejszenie ich szerokości konstrukcyjnej z 7 do 4 cm.

Odnosząc się do konstrukcji dachu autorzy ekspertyzy stwierdzają, że murlaty na wieńcach częściowo ułożono na folii, a częściowo bezpośrednio. Bezsłupowa więźba dachowa powoduje występowanie dużych oddziaływań poziomych na murlaty. Zastosowane rozwiązanie konstrukcyjne polegające na oparciu płatwi na ścianie kominowej jest rozwiązaniem nieprawidłowym. Nie zachowano odległości 30 cm między drewnianymi elementami więźby dachowej a kominem. Fragmenty deskowania dachu wykazują objawy korozji biologicznej, a część deskowania zawiera resztki kory.

Sąd na powyższą okoliczność wskazuje na zeznania Obwinionej złożone przed Rzecznikiem Odpowiedzialności Zawodowej w dniu 29 listopada 2013 r. (k. 206-208), gdzie Obwiniona stwierdziła „... potem był problem ze ściankami a potem zostały postawione ścianki według projektu pani – ale powinien być projekt zamienny o którym wiedziała pani te ścianki postawił bardzo źle. Nie mogłam wyegzekwować tych poprawek od pana Może mogłam wstrzymać budowę...”. W dalszej części zeznań Obwiniona stwierdziła jednoznacznie, że jest odstępstwo od projektu „wiele rzeczy jest inaczej niż w projekcie”.

Także pismo Obwinionej z dnia 31 października 2013 r. (k. 123-124), jednoznacznie wskazuje, że Obwiniona była świadoma niezgodnego z zatwierdzonym projektem budowy obiektu „... z treści aktu notarialnego zawartego w dniu 25 czerwca 2012 r. wynika, iż

... własnym kosztem i staraniem mają dokonać szeregu poprawek, między innymi komina, ścianek działowych, zamurować okno w garażu i okno w salonie (...) Wspólnie z Panią

próbowałyśmy wielokrotnie nawiązać kontakt telefoniczny z Panem celem wyegzekwowania poprawek...".

Również przedłożona przez Obwinioną, a sporządzona na jej zlecenie w dniach 5-16 listopada 2013 r. opinia techniczna autorstwa (k. 186-196) potwierdza istnienie wad i niedoróbek powstałych w trakcie budowy. Ustalenia tej opinii nie pozostają więc w sprzeczności z całością materiału sprawy. Ponadto autor opinii stwierdza, że kierownik budowy był świadom konieczności wykonania projektu zamiennego, o czym poinformował na początku 2013 r. Inwestorów.

Sąd w tym miejscu zauważa, że na powyższą okoliczność Obwiniona winna była dokonać stosownego zapisu w dzienniku budowy i wstrzymać budowę. Natomiast ostatni wpis w dzienniku budowy sporządzony przez Obwinioną datuje się na 20 marca 2013 r., a wcześniejsze nic nie wspominają o fakcie zawiadomienia Inwestorów i wstrzymania budowy przez Obwinioną. Co więcej, złożone zeznanie Obwinionej na rozprawie przed OSD ŚIOIIB w dniu 8 maja 2014 r. ewidentnie świadczy o czymś całkowicie przeciwnym. Obwiniona potwierdziła fakt, iż jako kierownik budowy nie poinformowała Inwestora o obowiązku sporządzenia projektu zamiennego i nie wstrzymała budowy „... Po marcu 2013 r. (po ostatnim moim wpisie) – między marcem a lipcem 2013 r. były stawiane ścianki działowe...” (k. 251). Powyższe również potwierdził także na rozprawie ustanowiony Pełnomocnik Obwinionej (k. 250).

Na marginesie Sąd zauważa, że również projektant budynku – nie dokonał żadnych wpisów do dziennika budowy z adnotacją o konieczności wykonania projektu zamiennego z uwzględnieniem istotnych zmian w konstrukcji budynku i jego kubaturze.

Tym samym, w ocenie Sądu, Obwiniona dopuściła się zarzucanego mu przez Rzecznika czynu z art. 95 pkt. 4 ustawy Prawo budowlane, polegającego na niedbałym pełnieniu obowiązków kierownika budowy na budowie: budynku mieszkalnego jednorodzinnego zlokalizowanego w przy ulicy [] poprzez dokonanie istotnych odstępstw od projektu budowlanego i zastosowanie innych rozwiązań konstrukcyjnych w stosunku do projektu budowlanego, a także poprzez nieprawidłowy nadzór nad robotami i błędy wykonawcze naraziła Inwestorów na wydłużenie procesu budowy i dodatkowe koszty związane z usunięciem powstałych wad.

Mając powyższe na względzie, oraz biorąc pod uwagę dotychczasową niekaralność obwinionego, Sąd postanowił orzec jak w sentencji.

Pouczenie

Strona niezadowolona z rozstrzygnięcia decyzji może, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem organu wydającego decyzję (Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, [40-026], Katowice, ul. Podgórna 4), złożyć odwołanie do Krajowego Sądu Dyscyplinarnego Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

Przewodniczący składu orzekającego
Marek Młynarski

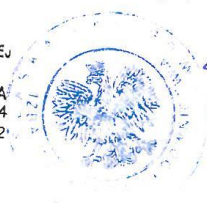
członek składu orzekającego
Andrzej Wybraniec

członek składu orzekającego
Mirosław Dmytryszyn

Otrzymują:

1. Obwiniony (pełnomocnik)
2. OROZ 30.05.2014r. Pj
3. GINB – decyzja ostateczna
4. a/a

RZECZNIK ODPOWIEDZIALNOŚCI ZAWODOWEJ
ŚLĄSKIEJ OKRĘGOWEJ
IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA
40-026 Katowice, ul. Podgórna 4
tel./fax 32 2554552, tel. 32 6060722

DECYZJA OSTATECZNA
Katowice, dnia 14.06.2014
Podpis [signature]